

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Nagy János Árpád ügyvéd (**jogi képviselő címe**) által képviselt **felperes neve (felperes címe)** felperesnek,
a dr. Vasas József ügyvéd (**jogi képviselő címe**) által képviselt **alperes neve (alperes címe)** alperes ellen, kártérítés iránt indított perben,
a Fővárosi Törvényszék 2019. június 11. napján kelt, 26.G.41.272/2018/25. számú ítéletével szemben az alperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - a 2020. január 15. napján megtartott tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.000.000 (Egymillió) forint másodfokú perköltséget, valamint az állami adóhatóság felhívására a Magyar Állam javára 2.500.000 (Kétmillió-ötszázezer) forint feljegyzett másodfokú eljárási illetéket.

Ezen ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 36.526.955 forintot, valamint ezen összeg után 2017. február 15. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8 százalékponttal növelt értékének megfelelő mértékű késedelmi kamatot, 1.300.000 forint perköltséget, továbbá az eljárás során felmerült 1.500.000 forint kereseti illetéket az államnak, az adóhivatal felhívására.
- [2] Az ítélet indokolásában ismertetett tényállás szerint a felperes felszámolását a ... Törvényszék (a továbbiakban: felszámolási eljárást lefolytató bíróság) rendelte el **2012....** napján; a felszámolás kezdő időpontja **2013....** napja; a kijelölt felszámoló az alperes. A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium a ... napján jogerőre emelkedett, **FNVH...** számú határozatával az alperest a felszámolói névjegyzékből törölte, a felszámolási eljárást lefolytató bíróság ezért őt a tisztségéből hivatalból felmentette és a felperes felszámolásának lebonyolítására új felszámolóként az ... **Kft.-t** (a továbbiakban: felszámoló) jelölte ki.
- [3] A felszámoló a 2017. február 3. napján érkezett beadványában a felszámolási eljárást lefolytató bíróságnak bejelentette, hogy az alperes az irat- és vagyontáadási kötelezettségének nem tett eleget. A 2017. március 30. napján érkezett beadványában ismételten bejelentette, hogy az alperes a Cstv. 27/A. § (11) bekezdésében foglalt kötelezettségeit továbbra sem teljesítette, a felperes iratanyagát nem adta át, és a vagyonával sem számolt el, ezért feljelentést tett. Bejelentette azt is, hogy **X.Y.** végrehajtó helyettes a ...**V...** szám alatti végrehajtói ügyszámon arról tájékoztatta, hogy a felperes ...**i**

... hrsz. alatti ingatlanát 2012. október 2. napján 31 millió forintért értékesítette, a végrehajtási költségek levonását követően, 2013. november 14. napján 28.326.955 forintot utalt át az alperes **00000000-00000000-00000000** (helyesen: **00000000-00000000-00000000**) számú pénzforgalmi számlájára.

- [4] A felperes másik ...i, ... hrsz. alatti ingatlanának értékesítéséből 8.200.000 forint bevétel származott, amelyet az alperes szintén nem adott át a felszámolónak.
- [5] A felszámolási eljárást lefolytató bíróság a 71. sorszámú, 2018. január 25. napján kelt végzésében az alperes részére 80.000 forint + 21.600 forint áfa, összesen 101.600 forint felszámolói díjat állapított meg.
- [6] A felperes keresetében kártérítés címén kérte kötelezni az alperest 36.526.955 forint és ezen tőkeösszeg után a követelés esedékességétől, azaz 2017. február 15. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes kamat megfizetésére és kérte a perrel felmerült költségei megtérítését is. A keresetben a már ismertetett tényeken túl arra hivatkozott, hogy a felperes ingatlanainak értékesítéséből származó bevételt a felperes az alperes bankszámlája helyett jogellenesen a saját bankszámlájára utaltatta. Kiemelte: az alperes felelőssége teljes, felróhatóságon alapuló, deliktuális felelősség, az alperes a felszámolási eljárás során az ilyen tisztséget betöltő személytől elvárható gondossággal lett volna köteles eljárni.
- [7] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a felperes ingatlanait zálogjog terhelte, amelynek jogosultja a ... Rt., így a költségek levonása után a felszámoló a jelzálogjog jogosultjának köteles a végrehajtási eljárásban befolyt összeget átutalni. Állította, hogy a vagyontáradási kötelezettség ... felszámolóbiztos terhel, az alperest mint munkáltatót a Ptk. 6:540. §-a alapján nem terheli felelősség, a felszámolóbiztos ugyanis harmadik személy, a felperes képviselőjében járt el. Az összecszerűség vonatkozásában állította, hogy az ... hrsz. alatti ingatlan értékesítésekor valóban 8.200.000 forint folyt be, de a Cstv. 49/D. § (1) bekezdése, illetőleg 50. § (6) bekezdése alapján öt 416.560 forint felszámolói díj illeti meg, emellett a ... i Törvényszék Gazdasági Hivatalának jár további 82.000 forint, a bevételből tehát mindösszesen 7.378.170 forint követelhető. A ... hrsz. alatti ingatlan vonatkozásában a Cstv. 49/D. § (1) bekezdése, illetőleg Cstv. 50. § (6) bekezdése alapján 1.439.009 forint felszámolói díjra jogosult, a ...i Törvényszék Gazdasági Hivatalának járó összeg 283.269 forint, így összesen 26.604.677 forint jár a zálogjogosult hitelezőnek, a két ingatlan vételárából a zálogjogosult hitelező mindösszesen 33.982.847 forint összegre jogosult.
- [8] Az elsőfokú bíróság a keresetet alaposnak ítélte.
- [9] Mindenekelőtt leszögezte, a jogvita elbírálására a régi Ptk. alkalmazandó, figyelemmel az alperes 2013. június 13. napi időponttal történt felszámolói kijelölésére.
- [10] Tévesnek találta az alperes arra való hivatkozását, hogy a felperes nem jogosult vele szemben az igényt érvényesíteni. Kiemelte, hogy a felek jogviszonya a felperes és a jelzálogjog jogosultja közötti elszámolást nem érinti.
- [11] Ezt követően, idézve a r.Ptk. 339. § (1) és (2) bekezdésében írtakat, a Cstv. 4. § (1), 27. § (5), 27/A. § (12) bekezdéseit és az 54. § rendelkezését rámutatott, hogy nemcsak az iratanyag átadása, de a vagyonnal való elszámolásra is köteles a felmentett felszámoló, ennek az alperes a per ideje alatt sem tett eleget, ezzel pedig kárt okozott a felperesnek, amelynek megtérítésére köteles. Kiemelte, hogy a Cstv. 27/B. § (1) bekezdése alapján a felszámoló jogkörét a felszámolóbiztos gyakorolja, aki a felszámoló cég nevében jár el, így a felszámoló cég a felszámolóbiztos tevékenységéért köteles helytállni. A kár mértékét érintően megállapította, hogy az alperes nem vitatta a hozzá befolyt pénz összegét, a felszámolási eljárást lefolytató bíróság az alperes részére ugyan megállapított felszámolói díjat, annak többszörös követelésére azonban az alperes nem jogosult. Mindezek mellett megjegyezte, hogy a perben az alperes a felszámolói díj igényét beszámítási kifogásként nem érvényesítette, így a felperest ért kár összegét a két felperesi ingatlan értékesítéséből befolyt vételár összegében állapította meg.

- [12] A határozattal szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben - tartalmilag - az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte.
- [13] Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság az eljárás során nem tisztázta, hogy a felszámolónak át nem adott vagyon a felszámolási vagyon részét képezi-e, figyelemmel arra a körülményre, hogy a zálogjogosult pénzintézet elkésett kifogását a per ideje alatt sem bírálta el a felszámolási eljárást lefolytató bíróság, továbbá a felszámolóbiztos a cégjegyzékből való törlése idején, azaz **2018....** napján már nem volt az alperes munkavállalója, így a munkáltatói felelősség álláspontja szerint szóba sem jöhet. Ismételten hangsúlyozta, hogy a költségek és a felszámolói díj levonása után a zálogjogos hitelezőt megillető összeg 33.982.847 forint, ezért az elsőfokú bíróság tévedett a tőkeösszeg megállapításánál. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eljárási hibát vétett, mert a felszámoló keresete idő előtti, továbbá a bizonyítási eljárás a fentiek alapján hiányos mind az elszámolás, mind a felszámolási vagyon tekintetében.
- [14] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást megfelelően rögzítette, az alapján pedig okszerű és jogszerű ítéletet hozott.
- [15] Leszögezte: a perben a felperes keresetőségi joggal rendelkezik, a peres felek jogviszonya a felperes és a zálogjogosult közötti elszámolást nem érinti. Az alperes sem a felperes iratanyagát, sem a vagyonát nem adta át a felszámolónak, mulasztásával a felperesnek kárt okozott, az alperes a keresetben megjelölt kár mértékét - amely megegyezik az alpereshez befolyt és a felperesnek át nem adott felszámolási vagyonnal - nem vitatta, a felszámoló cég a felszámolóbiztos tevékenységéért helytállni tartozik. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes felszámolói díját a felszámolási eljárásban megállapították, annak többszörös követelésére az alperes nem jogosult, továbbá az alperes a felszámolói díj igénye iránt beszámítási kifogást nem terjesztett elő.
- [16] A fellebbezés nem alapos.
- [17] Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével megállapított tényállás alapján helytálló döntést hozott, az ítélet tábla a határozat indokolásában írtakkal is - az alábbi kiegészítéssel - túlnyomó részt egyetért.
- [18] Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást abban a kérdésben, hogy az alperes kártérítési felelőssége nem az új Ptk. [2013. évi V. törvény] 6:519. §-án alapul, hanem arra a régi Ptk. [1959. évi IV. törvény] kártérítési szabályait [Ptk. 339. §] kell alkalmazni. Annyiban szorul pontosításra az elsőfokú bíróság okfejtése, hogy a felszámoló felelősségének jogalapja a Cstv. 54. §-a, azonban az adott esetben, amikor az adós és felmentett felszámolója közötti kártérítési felelősség megállapításáról van szó, a r.Ptk. 339. § (1) bekezdése a Cstv. 54. §-án és a r.Ptk. 318. § (1) bekezdésén keresztül érvényesül.
- [19] Erre vonatkozóan az ítélet tábla kiemeli: az alperes felszámolóként történt kijelölése az alperes és a felperes között megbízási jellegű, quasi contractualis jogviszonyt keletkeztetett, amelyre a szerződésre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni [r.Ptk. 198. § (3) bekezdés]. E szóban forgó jogviszony tartalmát, a felszámoló eljárását, kötelezettségeit, díjazását a Cstv. rendelkezései határozzák meg. A felszámoló azzal a magatartásával, hogy a felperes vagyontárgyainak értékesítéséből származó bevételt nem a felperes, hanem a saját számlájára utaltatta, majd felmentését követően a felperes vagyonát nem adta át a kijelölt (új) felszámolónak, megsértette a rá vonatkozó jogszabályi előírásokat; jogellenes magatartása a felperessel való jogviszonyára tekintettel a kontraktuális felelősség szabályai szerint bírálendő el, így kártérítési felelőssége a r.Ptk. 318. § (1) bekezdése alapján a 339. § (1) bekezdése szerint ítélandó meg; a régi Ptk. rendszerében azonban ennek nincs különösebb jelentősége. A fentiek alapján az elsőfokú

bíróság helyesen állapította meg, hogy a keresetben megjelölt jogszabályi hivatkozással (Ptk. 6:519. §) ellentétben, a felszámoló kijelölésének időpontjára figyelemmel a jogvita elbírálására a régi Ptk. rendelkezései az irányadók.

- [20] Az alperes fellebbezését illetően az ítéletábra a következőket emeli ki. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a peres felek jogviszonyát a zálogjogosulttal történő elszámolás nem érinti, mert igényét a zálogjogosult is a felszámolás keretében érvényesítheti [Cstv. 4/A. §, 28. § (2) bekezdés f) pont], ezért nincs jelentősége annak, hogy a zálogjogosult pénzügyi kifogását a per ideje alatt a felszámolási eljárást lefolytató bíróság elbírálta-e vagy sem, illetve nem a kifogás elbírálásának az eredménye határozza meg, hogy a felperes ingatlanainak értékesítéséből származó bevétel a felszámolási vagyon részét képezi-e. Az adott tényállás esetén egyértelműen megállapítható, hogy az adós vagyonának értékesítéséből a végrehajtóhoz befolyt vételár, illetve az adósi vagyon felszámoló általi értékesítésének bevétele a felszámolási vagyon részét képezi, s a felmentett felszámoló azzal, hogy azt elvonta, az adósnak kárt okozott.
- [21] A felszámolási eljárást lefolytató bíróság nem a felszámolóbiztos, hanem a felszámoló szervezetet jelöli ki az adott ügyben felszámolóként, így a felszámolóbiztos tevékenységéért a szervezet (felszámoló) felel, felelőssége a Cstv. 54. §-a alapján önálló. Ebből következően jelen ügyben nincs jelentősége annak, hogy a felszámolóbiztos munkaviszonya vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonya mikor szűnt meg az alperesnél.
- [22] Helyesen állapította meg azt is az elsőfokú bíróság, hogy az alperes a felperes által megjelölt igényből magasabb összegű felszámolói díjat kívánt levonni, mint amennyit a felszámolási eljárást lefolytató bíróság részére díjként megállapított, és az is helyes, hogy az összecsúszott megjelölt díj és költségigény tekintetében az alperes az eljárás során nem terjesztett elő beszámítási kifogást, arra csak a kár összecsúszottságának vitatása körében hivatkozott. E hivatkozás azonban azért alaptalan, mert a díj későbbi megállapítása és kifizetése a kár bekövetkezésének időpontjában az adósi vagyon csökkenését (a kár összegét) nem befolyásolja.
- [23] Fentiekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében - helyes indokai alapján, a fenti indokolásbeli kiegészítéssel - helybenhagyta.
- [24] Mivel a fellebbezés nem vezetett eredményre, a sikertelenül fellebbező alperes köteles megfizetni a felperes mérlegeléssel megállapított másodfokú perkötségét, továbbá az államnak - külön felhívásra - a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket [Pp. 78. § (1) bekezdés, 239. §, 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5), 4/A. § (1) bekezdés, Itv. 74. § (3) bekezdés, 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2), 15. § (1) bekezdés].

Budapest, 2020. január 15.

dr. Vuleta Csaba s.k..

Mizerák Judit s.k.. Rápolti

Barbara s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

(Varga Beatrix)